

det ikke. Jeg tror, at man i Regeringskredse begynder at faa en uhyggelig Fornemmelse, udtrykt ved et andet Citat af den samme udmærkede Digter, et Citat, som det daværende ærede Medlem Hr. Borghjerg, den nuværende højtærede Samfundstjener, har brugt en Gang her i Rigsdagen. „Der er Folk, som lyster at vende Plakaten og skrive med store Træk paa Reversen: De gamle Stykker spilles ej længer, der gives et nyt: Direktionen i Persen“. Nu er Direktionen i Persen. Nu er Direktionen, som allerede det ærede Medlem Hr. Neergaard sagde, stillet overfor Ansvaret, og Ansvaret har en ejendommelig velsignelsesrig Virkning, som man jo ogsaa vil have haft Lejlighed til at bemærke paa det Ministerium, vi nu staar overfor.

Lad os nu se, hvad det foreløbig er lykkedes at perse ud af Direktionen. En Programtale, der indeholder en Sætning, hvori det klart og tydeligt siges, at det er et socialdemokratisk Ministerium, for i den næste Sætning at sige, at dette Ministerium vil føre ikke en socialdemokratisk Politik, som man skulde vente, der skulde staa, men „en demokratisk Samfundspolitik, ved hvilken der tages Hensyn til alle Landets Erhverv og til alle berettigede Interesser i Samfundet“. Jeg haaber, at jeg har den højtærede Formands Tilladelse til dette og nogle andre korte Citater. I øvrigt en Tale, hvoraf store Afsnit i deres uhyre, Almindelighed kunde være sagt af en hvilken som helst Regering. Af det kære allierede Hovedorgan er denne Tale karakteriseret som „en tom Krukke“. Det er et Udtryk, som det kan være nyttigt at fremhæve til Vurdering af det loyale Samarbejde, hvoraf de to Partier altid med saa megen Ret roser sig. Det vil jo nu vise sig, om den radikale Ordfører vil vedstaa denne Vurdering af Programtalen. Det afventer jeg med Interesse.

Talen slutter: „Ministeriet venters at finde fornøden Støtte i Rigsdagen til den Politik, hvoraf Hovedpunkter her er angivet“. Man venters det! Man ved altsaa tilsyneladende intet. Hvis dette er rigtigt, er det nødvendigt at faa lidt Klaring her af Hensyn til den parlamentariske Praksis, faa klaret, hvorledes Ministeriet er opstaaet. Det første Spørgsmaal er da: hvorledes har den afgaaede Ministerchef opfattet Stillingen? Det har vi jo nu hørt. Har den afgaaede Ministerchef tilraadet Kongen alene at forhandle med den socialdemokratiske Partiformand i Stedet for, som jeg maatte finde naturligere, at søge en Orientering med alle betydende politiske Partiers Ledelse? Vi maa fastholde, at dette

sidste er det korrekte i en Situation som den foreliggende. Parlamentarisk Praksis bør dannes under Samvirken af alle betydende Faktorer og ikke med Udelukkelse af enkelte af disse. Det maa siges at være parlamentarisk Praksis, at Regeringen dannes af det Parti, der har Flertallet ved egne Stemmer eller ved et almindeligt Tilsagn om i hvert Fald foreløbig Støtte. Hvis den højtærede Statsminister, der jo havde et saa kolossalt Hastværk, at han ikke en Gang afventede det endelige Resultat af Opgørelsen af Valget, derfor har paataget sig Regeringens Dannelse uden at sikre sig i hvert Fald en foreløbig Tilslutning af et til Flertallets Dannelse nødvendigt Antal Stemmer, saa forekommer det mig noget tvivlsomt, om hans Regering i sin Oprindelse kan siges at svare til den Attest, den giver sig selv i Talens andet Afsnit for at være en Regering, der staar paa Parlamentarismens Grund.

Der kan her være Grund til at mindes nogle Udtalelser, der faldt ved Finanslovens første Behandling i Efteraaret. Der sagde det daværende ærede Medlem Hr. Borghjerg: Ved Kongressen i Odense blev det besluttet enstemmigt, at vi gaar ikke af Vejen, vi lader ikke det parlamentariske Ansvar ligge, vort Parti er rede til at drage Konsekvenserne af en Valgsejr, der giver os en saadan Stilling, at der er tilvejebragt parlamentarisk Flertal for en ledende og arbejdsdygtig Regering. Og senere sagde det samme ærede Medlem om de to Partier, de Radikale og Socialdemokraterne, at skal de kunne enes om at være Basis for en Regering i den kommende Valgperiode, maa der føres en fri Forhandling om Arbejdsprogrammet og Regeringens Sammensætning mellem disse fuldkommen frie og uafhængige Partier. Det vil jo være interessant at faa at vide, om denne Forhandling har fundet Sted.

Det daværende ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, den nuværende højtærede Forsvarsminister, sagde ved samme Lovbehandling: Skulde Resultatet blive, at vore — det vil sige det radikale Partis og Socialdemokratiets — Veje maa skilles, vil Socialdemokratiet komme til at mangle den fornødne Basis til at danne Styret, og saa maa man jo se, hvorledes alle de andre kan finde hinanden. Da nu den Mand, der har sagt disse Ord, sidder som Medlem af Regeringen, maa man jo være berettiget til at gaa ud fra, at disse Veje ikke er skilte. Det maa jo være Forudsætningen, og det samme vil jeg gaa ud fra. Jeg vil gaa ud fra, at Forudsætningen for dette Ministeriums Dannelse, selv om den ikke